

Babiâli Muharebesi

Her ne kadar efradı yere yattırık ise de, Talimhanede niç bir zemin arzısı bulunmaması ve âsilerin ateş sahasının gayet müsait olması bizim epeyce telefât vermeyizi mücip oldu. Yanımda yere yatmış olan efradın kâmilen vurulduklarını his ediyordum. Orada üç beş bağ fişek yaktıktan sonra bu işin faydasız olduğunu, bilâkis âsilerin silâhlarına güzel bir hedef teşkil edeceğimi düşünerek ateş kestim ve ben de arkadaşlarım gibi kismetimi beklemeye karar verdim. Ateş pek şiddetli devam ediyor, kursunlar geriden ileriden etrafımıza yağmur gibi dökülüyordu. Berhavaat kurtulmanın çaresi yok. Ancak Al-lahtan gerideki arkadaşlara muzaf feriyet, bize de iman selâmeti dua ettim. Yalnız bir tek mermi hafifçe sağ bacağımı yaraladı. Cenabı Hak kün mucizelerine inanmamak mümkün müdür? Vakıt tamam olmadığıça havatın kesilmesi kabil olmuyor. Zira insan bundan fazla ölüme maruz olamaz. Üç çeyrek saat kadar o meydanda ölü gibi yat-tım. Biraz ateş kesildi. Tüfegimi alarak süratle ayağa kalkıp geriye kaçtım. Etraftan gelen;

— Kaçtı, kurtuldu, gibi seslerle bizimkiler tarafından teşci edildiği-mi anladım. Fakat arkadan gelen kurşunlardan endişe ediyordum. Nihayet alçak bir duvar kenarına geldim. Ve öbür tarafa sığıyarak selâmete çıktım. Benden başka kaç-çan olmadıktan hepsinin şehit ol-duğunu zannederek pek me'vus ol-duk. Tüfek mermilerinin kışlaya bir tesir yapmadığını görenek kış-lanın topla döğülmesini, ancak kış-ladan dışarı çıkan olursa onlara tüfek ateşi açılmasını bütün arka-daşlara tavsiye ettim. Tüfek ateşi kesildi ve toplarımız kışlayı döğ-meğe başladı. Hakikaten güller kışlayı tabirle başladı gibi âsi-lerin de maneviyatını mahvetti. Taksim tarafına da top tâbiye et-mek icap ediyordu. Kumandan Muhtar bevi sordum. Taksim kara-kolhanesine doğru gittiğini ve ora-ya top tabiiye ettirmekte olduğunu söylediler. O cihete doğru biraz iler ledim. Karakolun arkasındaki a-hırlara sığınmış olan avcı taburu efradı üzerime şiddetli bir ateş aç-tıklarından daha ileri gidemedim. Nihayet Muhtar bevi uzaktan gö-r-düm. Mümtaz kolağası Servet bev-le beraber bulunuyordu. O sırada Muhtar bey — bilmem neden — karakolun köşesinden ileri çıktı a-tese maruz kaldı. Derhal yere düş-tü. Bunu görünce aklım başımdan gitti. Ben ehemmiyetsiz surette va-ralandığımi sanmıstım. Heyhat ki biçare Muhtar vatan uğruna o an-da kurban olmuş.

Âsiler de kışla önüne top çıkar-dılar; fakat bir tek mermi atmak dahi nasip olmadı. Topçular atese devam ederek hiç bir yerden çık-malarına imkân bırakmıyordu. Bu sırada Taksim bahçesine de bizden bir tabur girdi. Âsiler bunu gö-rünce bütün kuvvetleriyle o tarafa yüklenerek büyük bir mukatele oldu. Her iki taraf da büyük ziyat verdi. Orada iki zabıtmiz şehit ol-du. Beyoğlu karakolunda zabıtlar-le beraber şehit sayısı 54 ü buldu. Âsilerin yaralı ve ölü sayısı ise pek çok idi. Muharebe beş saat devam ettikten sonra âsiler teslim oldular. Her tarafta silâh sesleri kesildi. A-hali hücum etti. Yaralı ve şehit-ler toplanmaya başladı. O gün ak-şam kadar yaralılar ve ölüler tram-

vaylarla hastahanelere nakliolundu

Selimiye kışlasında

Ertesi gün binbaşı Aziz bey ku-mandasında bir kuvvet, sirket va-purları ile Üsküdarı geçirdi. Selimiye kışlasını karada üç cihetten sardı. Denizde de harp gemileri bulunuyordu. Bu harp gemileri bir-gün evvelki muharebede Taşkışla-yı topa tutmuştu. Selimiye kışla-sındaki askerler evvelce silâhlarını depolara koymuş olduklarından hiç mukavemet etmeden teslim oldu-lar. O geceyi Selimiye kışlası ile tıbbiye mektebinde (şimdiki Hay-darpaşa lisesi) geçirdik. Ertesi gün taburumuz Selimiyede kaldı. Bizim de vazifemiz bittiğinden tüfegi ta-bura teslim edip Harbiye Nezare-tindeki umumî karargâha müracaat ettik.»

Babiâli muharebesi

Babiâli - Çağaloğlu muharebesini diğer bir zabıtın ifadesinden nak-lediyoruz:

«10 - 11 nisan cumartesi gecesi sat beşte Makriköyün sarkında Sö-ğütlü denilen yerde ordugâh kurul-muştu. Verilen emir üzerine bura-dan iki tabur piyade trenle hareket ederek Topkapı sarayı civarına in-mişti. Maksat Meclisi Mebusan da-iresi içinde bulunan avcı taburu ef-radile saray dahilindeki İstanbul askerini teslim almıştı.

Yüzbeşi Ziya bey kumandasında bulunan bir batarya on birinci a-bılın üçüncü taburunun iki bölü-ğile hareket ederek Yedikule kapı-sından girmisti. Onun da maksadı Aksaray yolile fakat Sultanahmet meydanına uğramadan Topkapı sa-rayına girmek, Bataryanın dört, beş yüz metre ilerisinde bir zabıt ku-mandasında piştarlık eden yirmi kadar süvari var. Aksarayda ba-tarya kumandanı, Hamdi beyden müsaade alarak topları dolduru-yor ve bu suretle hayvanları üç dakika dinlendiriyor. Sultan Mah-mut türbesine gelince yana çark ederek Babiâli istikametine yürü-yor. Bu dar sokaklarda piştar ile süvari müfrezesi arasında irtibat azalıyor. Uç, İran sefarethanisini çayıp de Babiâliye elli metre kadar yaklaşıncı Babiâli'nin dış parmak-lıkları duvarı ardına gizlenmiş o-lan âsilerin şiddetli piyade ateşine maruz kalıyor. Süvari derhal yotun bir tarafından geri çark ederek piştar ateşe giriyor. Bu arada top indirilip Babiâliye ates edilinceye başlanıyor. Bu top sesleri piyade-lere cesaret verdiğinden Babiâliye otuz kırk metre yaklaşılıyorlar. Fa-kat müfrezeye kumandanı piyade a-teşile iş göremiyecğini anlayınca bataryanın ikinci, üçüncü, dör-düncü toplarını da indirerek şokak ağzlarına yerleştiriyor.

Bakin burada ne oluyor?

Babiâli askerinden ayrılıp «askeri kulüp» muhafazasına memur edi-len on altı âsi nefer arada sırada pencereden bunların üzerine ateş ediyorken geride yol ağzında bu-lunan top askeri kulübü şimse! cen-hesinden vurmak üzere emir al-ıyor.

Müfrezeye kumandanı burada dedi ki:

«Bu suretle müdafaa ateşine der-vam edip dururken bir ses beni-ikaz etti. Bu ses top sesi değildi. Etrafına baktım. Cephane arabesi kulupten atılan bir bombadan ateş almış. Etrafa yıldırımlar saçıyor; fakat patlayan mermi parçalarına rağmen askerler toplarının başında ateşe devam ediyorlardı.

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Jale İnan Arşivi

JALBIO0700507